

[Handelsministeren.]

ikke vil have Almisser. Her er nemlig ikke mere Tale om Almisser ved Regeringsforslaget end ved de Forslag, som Oppositionen stiller. Her er ved alle Forslag Tale om at flytte visse Indtægter fra andre end Landbrugere til Landbrugere, og paa anden Maade end ved, man kan godt sige tvangsmæssigt, at flytte om paa Værdierne og Indtægterne og Udgifterne lader kriseramte Landbrugere sig overhovedet ikke hjælpe, saaledes som vort Landbrugs økonomiske Forhold nu en Gang er i disse Tider.

Men denne Omflytning af Værdierne, af Indtægter og Udgifter, kan foregaa paa forskellig Vis, og Standpunkterne med Hensyn til, hvordan Omflytningen skal foregaa, er naturligvis Udtryk for de Interesse modsætninger, der nu engang findes i de forskellige Befolkningsklasser her i Landet. Det, som Regeringen foreslaar, tager Sigte paa at komme det kriseramte Landbrug til Hjælp paa en saadan Maade, at den mindre bemidlede Del af Befolkningen slipper saa lempeligt som muligt. Det anser vi for Retfærdighed, og derfor er det ogsaa vort Haab og vor Tro, at vort Forslag til syvende og sidst skal kunne vinde Rigsdagens Tilslutning.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Det Afsnit af Gældssaneringsforslaget, der vedrører mig, har Oppositionspartierne jo ikke foretaget sig ret meget over for. De har indtaget den i dette Tilfælde meget behagelige Stilling at sige: Hvad angaar Dækningen, ønsker vi ikke at drøfte dette Spørgsmaal. Jeg forstaar saa udmærket godt, at de ærede Partier, der ude omkring hos Vælgerne vil forsøge at fremstille den nuværende Regering og dens Partier som Skattepartier, der kun tænker paa at udskrive nye Skatter og plyndre Befolkningen o. s. v., er noget ubehagelig berørt ved selv at skulle fremsætte et Skatteforslag, og at de derfor nøjes med her at sige, at hvad angaar Dækningsregler, er der ingen Grund til paa nærværende Tidspunkt at komme ind derpaa.

De Konservative foreslaar, at hele Afsnit IV udgaa ud fra den Betragtning, at man er imod de i dette Forslag fremførte Skatteprincipper, det vil sige, man er imod at beskatte Aktieselskabsudbytter, og de Konservative føjer til, at man agter ikke at lade Rigsdagen afgive sin Myndighed med Hensyn til at udskrive Skatter. Jeg har sagt ved Forslagets første Behandling, at der er aldeles ikke Tale om, at Finansministeren i Henhold til § 51 faar en Be-

myndigelse til at udskrive Skat efter Ønske. Nej, han faar en Bemyndigelse til at udskrive det Beløb, som er nødvendigt i Henhold til dette Forslag, hvis det bliver ophøjet til Lov. At dette skulde være at afgive sin Myndighed, forstaar jeg ikke.

Det har ikke mindst fra konservativ Side været et gammelt Krav, at man, hvis man gennemførte en Lov, der betød en Udgift, samtidig maatte sørge for, at der var Dækning, men det gaar de Konservative nu saa uhyre let hen over. Baade de Konservative og Venstre kræver ved deres Ændringsforslag ind, men med Hensyn til at skaffe Betaling for den flotte Servering, som de byder Vælgerne, siger man, at det haster ikke at tale om denne Sag!

De Konservative foreslaar jo en Ændring i Ejendomsbeskatningen. De foreslaar her, at Staten skal betale meget store Beløb til Kommunerne samtidig med, at Statsejendomsskatterne reduceres med ca. 2 Mill. Kr. Det er umuligt uden en nøje Undersøgelse i de enkelte Kommuner nøjagtigt at angive, hvilke Beløb der her vil blive Tale om; men jeg regner ikke meget forkert, naar jeg anslaar de Beløb, der vil blive Tale om for Statens Vedkommende, til ca. 25 Mill. Kr. i aarlig Udgift. Og jeg spørger den ærede Ordfører for de Konservative: Kan man fremsætte et Forslag om, at Staten aarlig skal betale 20—25 Mill. Kr. uden at anvise, paa hvilken Maade Staten skal faa disse Penge ind?

Det er en saa letsindig konservativ Finanspolitik, at man sikkert ikke har oplevet Mage dertil nogen Steder. Det Parti, der altid har talt om, at der skulde være Orden i Finanssagerne, kommer her og foreslaar en saadan Merudgift for Statens Vedkommende uden blot at pege paa, paa hvilken Maade Staten skal faa disse Penge ind!

Hvad Venstre angaar, afviser Partiet ikke helt Dækningsforslaget. De siger med Hensyn til Aktieselskabsskatten, at det er jo et Spørgsmaal, man kan forhandle om senere. Med de Ændringer, som Venstre fremsatte til Gældssaneringsforslaget, vil der jo ikke blive Tale om de Beløb, som Regeringen har forudsat. Det er jo rigtigt; men Venstre maa erkende, at hvis den Del af Forslaget, der omfatter Moratorium og Akkord, gennemføres, vil der blive Tale om Beløb fra Statens Side. Derfor er Venstre heller ikke uvilligt til at gaa ind paa Spørgsmaalet om en Beskatning af Aktieselskaber, men siger, at det maa ske efter andre Regler, end der er foreslaaet fra Regeringens Side.